

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på, at regeringen benyttede, man kan vel sige misbrugte denne lovgivning til mod landets interesser at hindre en østhandel. Jeg kan ganske afvise en sådan beskyldning. Vi har haft en glædelig stigning i samhandelen ikke mindst med Sovjetunionen, og når vi nu her måtte høre citatet fra „Berlingske Aftenavis“ om en kontrakt på 300 mill. kr. med England og man efterlyste et initiativ fra dansk side, så vil jeg gerne sige, at vi fra dansk side i løbet af de sidste syv måneder har kontraheret med Sovjetunionen om et beløb på omkring $\frac{1}{4}$ milliard kr. Jeg kan yderligere oplyse, at vi har ført en række forhandlinger med repræsentanter for Sovjetunionen om tillægslistes og om en yderligere samhandel. Det, det kniber med, er at finde passende modvarer, som vi kan importere fra Sovjetunionen til konkurrencedygtige priser. Det er, hvad vi efterlyser i øjeblikket. Går det i orden, vil det ikke være vanskeligt at få en øget import i stand. Også på dette område forhandles der, og også det vil der sikkert i løbet af kort tid kunne gives nærmere meddelelse om.

Det ærede medlem var inde på, at det i østhandelen i langt højere grad end i handelen iøvrigt var industriprodukter, der blev afsat. Jeg vil dog gerne oplyse, at af den stigning, der har været i østhandelen, falder de 70 pct. på kød og mejeriprodukter og resten på industriprodukter. Der synes således ikke at være væsentlig forskel. Landbrugseksporten er vor hovedeksport, hvadenten det drejer sig om øst eller vest.

Det ærede medlem hr. Tholstrup udviklede i dag en række betragtninger, der i høj grad svarede til betragtninger, vi tidligere har hørt, dels i den liberaliseringsdiskussion, der fandt sted her fornylig, og dels i debatten om frigivelse af bilerne. Det ærede medlem spurgte, hvorfor danske arbejdere ikke måtte få biler, og hvorfor man ikke fører den samme politik, som Sveriges regering fører. Jeg vil gerne have lov til at gøre

opmærksom på, at der er forskel på levefoden i Sverige og i Danmark, og at denne forskel skyldes forhold, som hverken denne eller den tidligere regering kan have ansvar for. Det skulle ikke være det ærede medlem ubekendt. Vi ser gerne, at danske arbejdere kommer til at køre i biler, på motorcykler eller andre befordringsmidler, så de ikke skal slide så hårdt, som de skal med de cykler, de i dag kører til arbejdspladsen på.

Det ærede medlem var dernæst inde på, at der ikke længere fandtes dobbeltpriser. Det passer ikke. Der er dobbeltpriser på kul, jern og stål.

Yderligere kom der en mærkelig oplysning om, at jernskrot var blevet kørt på lossepladsen, fordi det ikke måtte eksporteres. Når det ikke må eksporteres, er det, fordi det er en så efterspurgt vare herhjemme, at man ikke vil frigive det til eksport, og det er en ganske speciel historie, som jeg ikke skal bruge det høje tings tid til at fremkomme med, men som jeg meget gerne vil oplyse overfor det ærede medlem senere.

Endelig spurgte det ærede medlem, hvorvidt denne regering var indstillet på at gribe til en inflationspolitik. Jeg kan berolige det ærede medlem med, at vi ikke har konkrete planer i så henseende.

Weikop: Jeg er lidt forbavset over, at den højtærede minister siger, at forudsætningerne for denne lov ikke er ændret. Må jeg da minde om, at man i december 1950 havde et underskud i nationalbankens valutastilling på 672 mill. kr. På samme tid i 1951 var der en positiv balance på 20 mill. kr., i 1952 på 334 mill. kr., i 1953 på 330 mill. kr., og i 1954 regner den højtærede minister med, at der ikke vil ske væsentlig afvigelse. Det vil altså sige, at vi har 4 år, hvor man kan regne med en positiv valutastilling. Så vil jeg nok spørge: Er der så ikke sket en betydelig ændring i forhold til situationen i 1950? Jeg mener, at der er sket en væsentlig ændring, og at derfor også de økonomiske forudsætninger er andre, end